

Winterstemming in 't Dischmadal.

Davos als het wintert.

Winter in Davos

Is het in Zwitserland niet verschrikkelijk duur geworden, sinds het uitbreken van den oorlog?"

„Durft u het wel aan, onder de tegenwoordige omstandigheden naar Davos te reizen? Bent u niet bang, door als Hollander openlijk uwe meening te zeggen, op onaangenaamheden te stuiten?"

Deze en tallooze andere vragen moest ik beantwoorden, voor en aleer ik afscheid kon nemen, om de „gewaagde" reis te ondernemen.

Welke vreeselijke dingen waren mij al niet verteld van reizigers, die men aan de Duitsche grens niet doorgelaten had, die zich moesten uitkleeden, gefouilleerd werden — „tot op het hemd!" —, in voorloopige hechtenis genomen waren.... Waarom? Om een verbetering in een reispas, een vergeten stempel op een fotografie, of omdat men voor een spion — ja zeker, als eerzaam Hollander voor een s p i o n gehouden werd?

Van al die voorspellingen is niets, absoluut niets bewaarheid geworden. En dat ik niet de eenige ben, die zonder kleerscheuren het Germaansche Rijk kon binnenkomen en weer verlaten, blijkt uit het drukke vreemdelingenvervoer aan het Meer van Constanz. Wel zeker, af en toe neemt de spionnenvrees uiterste dimensies aan. Het grensverkeer wordt voor de post, zelden voor personenverkeer, gedurende enkele dagen gesloten. Lijfsvisitatie naar brieven, aanteekeningen, enz. wordt ingevoerd.... Maar wie zich tijdig herinnert, in een militair land te reizen, wie gewillig zich onderwerpt aan bevelen en orders, zonder zich te ergeren aan den toon van een of ander jong luitenantje... wel, voor zoo iemand is het niet moeilijk, Duitschland „transito" te doorreizen.

De sympathie, die de Zwitsers voor de oorlogvoerende mogendheden aan den dag leggen, is uit den aard der zaak zeer uiteenloopend. De Oostelijke, Duitsch-sprekende, helft hecht meer geloof aan „Wolff's Telegraafbureau", de „Welschen" (Fransch-Zwitsers) voelen meer voor de entente-machten, doch over het geheel wordt een gereserveerde houding, vooral tegenover buitenlanders, aangenomen.

Een 4-persoonsbobsleigh op de Schatzalper-bobbaan.

Merkwaardig vooral is de stemming in de groote vreemdelingencentra. Men stelle zich voor: honderden personen, behoorend tot de verschillende vijandige naties, bij elkander vereenigd in eenzelfde stad, eenzelfde wijk, in hetzelfde hotel! In den beginne mag af en toe een opkomende ruzie ontstaan zijn; men trachtte nog zijnen tegenstander te overtuigen van zijn ingenomen, verkeerde, standpunt.... Langzamerhand echter wéét men: het is vergeefsche moeite, te debatteeren over krijgszaken. En men legt er zich bij neer: politiseert slechts onder vrinden. Niet, dat daardoor een gewapende vrede ontstaan is, integendeel, tusschen de verschillende rassen wordt een zeker begrijpen, een zeker meevoelen voor den ander waargenomen — ook al wordt veel, heel veel zelfs, niet gebillijkt. Is dit ongeveer de stemming, die het Zwitsersche volk en tevens de, van zijn gastvrijheid profiteerende, buitenlanders beheerscht, in een oord als Davos — het pareltje tusschen de Graubündner-bergen — dragen andere oorzaken ertoe bij, het internationalisme te doen zegevieren. De vele duizenden, die hier jaarlijks rust zoeken voor de vermoeide zenuwen, die als reconvalescenten eenige maanden stilte en lichte ontspanning wenschen, die, door een nietigen bacil in de voornaamste levensfuncties aangegrepen, een zwaren strijd om het bestaan voeren in een frisch en heerlijk winterklimaat, en ten slotte de vele, die in ski, bobsleigh, bandy en andere sport hun lichaam willen stalen... hen allen vereenigt eenzelfde band van lijden, strijden, ontspanning of vermaak, waardoor het enthousiasme voor den oorlog bepaald blijft tot het lezen der telegrammen, die aan de Promenade dagelijks bekend gemaakt worden.

De landschappelijke omgeving van Davos is bijzonder gunstig. Het dal wordt van alle kanten door beschuttende bergruggen ingesloten, een ver uitzicht naar het Zuiden vrijlatend. Half November bedekken hooge sneeuwmassa's de aardsche stof; een heerlijk reine lucht met een warmen zonlicht-overvloed, daarbij de verheven stilte der winternatuur, stalen lichaam en geest. Groote ijsbanen, bobbanen, die ook voor „Rodelschlitten" geopend zijn, uitgestrekte sneeuwvelden en bergruggen, die den ski-amateur aantrekken, genoegens in den vorm van komedie en soortgelijke opvoeringen, symphonieconcerten en de dagelijksche teastrijkjes in het Kurhaus... dat alles mag er de oorzaak van genoemd worden, dat dit jaar het aantal bezoekers van Davos (tot November gerekend) nog tegen de elf duizend loopt. Geen wonder. Men stelt alles in het werk, zooveel mogelijk gasten hierheen te lokken. Ondanks het feit, dat de levensmiddelen, met het vorig jaar vergeleken, ongeveer 21 procent in prijs gestegen zijn, hebben alle hotels hun deuren geopend en geven op de vroegere prijzen zelfs 20 tot 30 procent reductie! Men zal zich verwonderd afvragen, hoe zulks mogelijk kan zijn? Wel, heel eenvoudig: het kapitaal der hotels ligt sedert anderhalf jaar b r a a k. Men geeft de kamerhuur om zoo te zeggen op de pensionprijs cadeau, en dat slechts om niet het geheele bedrijf stop te moeten zetten!

Ingesneeuwde alpenhutten.

Winterstemmingsbeeld in de omgeving van Davos.